

Dragi părinți,

*„Dacă vom crede cu adevărat în potențialul nelimitat al copilului, ne vom da seama de importanța fiecărei perioade de dezvoltare din copilărie și importanța rolului adulților în acest proces, nu doar de realizările copilului tău sau al meu, ci de progresul omenirii.” –
Dr. Maria Montessori*

La serbarea din decembrie am avut un dialog cu un tătic care are un copil la noi de cca. 8–9 ani. Îmi spunea cât de convins este să aleagă educația Montessori până la bacalaureat pentru copilul dânsului, pentru că citise știrea conform căreia primii destui miliardari ai lumii au trecut prin educația Montessori și au și copiii lor, în prezent, în Montessori.

Acum mai bine de 10 ani se discuta mult despre familiile regale care apreciază și urmează un astfel de tip de educație.

Informații în acest sens găsiți [aici](#) și [aici](#).

În lume, în general, se vorbește despre Montessori în multe feluri, unele corecte, altele răstălmăcite și filtrate prin frici și păreri fixe și, astfel, transmit un mesaj viciat despre esența și scopul acestei abordări.

Apelând la intuiție și provocând ființa umană dincolo de limitele și regulile sterile impuse de societate (școlile, de-a lungul timpului, contribuind și ele), este de înțeles că gândul educației alternative creează neliniște în adulți.

Cum spun eu mereu părinților, când copiii vin la noi, ei se sincronizează cu modul și nevoile specifice vârstei, deci învață în confortul necesar pentru a se clădi echilibrat, iar adulții intră în disconfort pentru că se raportează doar la ceea ce știu dânsii despre modul în care “ar trebui” să fie școala. Fiecare vârsta are nevoi specifice.

Pentru aceste motive, dar și pentru a reaseza numele Montessori în România, unde, pe zona de învățământ preșcolar (cu ajutorul nostru), a proliferat foarte mult, **este necesar să reasezăm mesajul despre esența educației de acest tip.**

Am început și o campanie pentru „awareness” în piața educației, atât în media socială, cât și la radio (deocamdată Itsy Bitsy).

Cu ocazia aceasta vă adresăm și rugămintea caldă să ne susțineți în media online prin instrumentele specifice.

I se spune sistem Montessori. **Nu este sistem.** Este o abordare pentru o educație de bun-simț și care curge în conformitate cu nevoile copilului aflat într-o anumită etapă de dezvoltare. Un sistem este ceva închis și steril. Nu te poți manifesta decât ca pion al sistemului (actualul învățământ de masă). Aparent ai posibilități, dar ești limitat de sistem. Ajungi să nu mai poți vedea dincolo de porțile lui căci ți se reduce universul.

I se mai spune metodă. În ziua de azi, când termenul are conotații confuze și chiar rigide, **eu nu aș numi-o nici metodă**. Dacă ar fi, ne-am putea referi la această metodă ca la o modalitate de predare (de aducere a copilului în diverse activități benefice) care cuprinde principii de bun-simț, aplicate cu respect pentru copil. Însă nu putem da o rețetă.

Cuprinde aspecte și abordări care au o linie comună, dar nu se pot asimila unei metodologii, concept care poartă în el limitarea însăși. Lucrurile trebuie văzute și abordate mereu în context, atât în clasă, cât și în deciziile adultului. *Fiecare copil și fiecare adult are un context diferit de cel al altor familii.*

Faptul că *profesorii lasă loc pentru explorare* și nu dau soluția finală și nu duc copiii către prea multe concluzii trase de alții, pe care mai apoi trebuie să le memoreze și să le redea pentru test și examen (aproape singurele instrumente de a măsura „cunoașterea” copilului în educația standard), în sine, este o *abordare respectuoasă pentru ființa umană în anii cei mai importanți ai formării sale*.

Exprimarea liberă a copilului, în dialog direct cu profesorii și în fața grupului de copii, cu accent pus pe timpul dedicat zilnic autoexprimării, este un ingredient de bază în abordarea Montessori.

Constant revin către noi aceste beneficii observate la generațiile care au absolvit la EME și au mers cu succes către școli dintre cele mai diverse. Abordarea Montessori le va servi pentru întreaga viață. Iar acum, că ai noștri copii au crescut, vă putem spune asta cu mâna pe inimă. Putem povesti la Cup and Cake și alte detalii.

Nu suntem în măsură să dăm o rețetă. Avem ingredientele de bază, dar ele se combină diferit pentru fiecare copil în parte, *recunoscând astfel unicitatea lui*.

Apropo de decizia părinților privind perioada de timp pentru care să ofere propriilor copii acces la o educație mai liberă și întregitoare (sau cel puțin una care nu fragmentează procesul de transmitere de cunoștințe și generare de idei), menționez că tine strict de fiecare familie în parte. Este trist uneori să observăm cum unor copii li se schimbă brusc triectoria prea devreme doar pentru că un alt părinte cu un context propriu ia o anume decizie.

De-a lungul timpului, am putut observa acest proces în multe cupluri de părinți, concluzii trase consensual sau nu.

Îi îndemnăm pe adulți să ia în considerare copilul și fragilitatea vârstei, pe care nu o pot apăra singuri. Suntem alături de dumneavoastră și înțelegem mai bine decât credeți tensiunile interne și dorința de a scăpa de ele cât mai repede. Cum ar zice neamțul: „vrem să dăm cartoful fierbinte mai departe rapid”. Și se găsesc destule persoane care “stiu ele mai bine” ce i se potrivește copilului meu.

Ca să revin la începutul acestui mesaj, nu spunem că Montessori creează sigur antreprenori, cum se tot vehiculează. Sunt mai multe ingrediente necesare pentru asta, iar contextul din viitor joacă un rol important. Dar, cu siguranță, după atâtea generații care au absolvit la noi, copii care au început să fie admiși la universități acum, pe care îi întâlnim regulat, putem spune cum

atâția profesori pe care nu îi știm direct (și care inițial au ridicat o sprânceană la educația Montessori) ajung să observe, în lucrul cu ei, că acești copii sunt diferiți, în sensul bun. Ajung să își dorească să îi aibă în clasele lor, ajung să spună: „**Copiii de la Montessori ne-au salvat clasele. Știu să vorbească, să colaboreze și să coopereze în proiecte, să rezolve lucrurile și altfel decât standard.**”

Ce pregătire mai bună pentru viață ne-am dori pentru copiii noștri?

Când să primească asta, dacă nu în anii de formare de bază?

Noi insistăm mult ca cei mici să își completeze întreg ciclul 6–12 ani, ultimul an fiind acela în care puzzle-ul se întregeste și pot intra cu adevărat mai pregătiți în adolescență, conform amprenteii date de Creator și nu conform unui sistem rigid care îi trimite în gimnaziu pe baza unor criterii ce nu au legătură cu nevoia vârstei.

Toți copiii care au completat 6–12 ani la noi au avut succes în orice școală au plecat apoi, iar părinții ne spun cum, pe măsură ce trece timpul, așezarea dobândită în școala elementară completă este din ce în ce mai vizibilă. Anul dintre cca. 11 și cca. 12 ani face diferența și închide cercurile deschise anterior.

Abia atunci se coc pentru a face față mai bine îngrijorărilor părinților legate de zona matematicii de culegere și gazeta, pentru care au timp din plin în tot restul școlii, acolo unde se dorește asta. Când sunt împinși prea devreme „în priză” pentru matematica sterilă, le pierde bucuria și deschiderea de a-și pune întrebările de tip „De ce?”, atât de specifice vârstei preadolescente.

Dar despre saga matematicii, atât de bine reprezentată în Montessori, cât și altfel, revin într-un e-mail viitor.

Cu gânduri și intenții dintre cele mai bune,

Maria Cristina Preda